

si sežiganja. To neki tirja skrb za zdravje! — Na Hrvaškem se svita; že se oglašča več imenitnih mož zoper ogersko vlado, katera skrbi za Hrvaško le toliko, da vleče čem največ mogoče denarja iz dežele, za potrebe hrv. ljudstva pa se malo meni. Bog daj kmalu beli dan! — Ogerska vlada je v silnih zadregah, ker ne more v državnem zboru dognati postave za uravnanje političnih oblasti. Pravi se celo, da minister grof Szápáry odstopi, vendar pa ne verujemo, da ga svitli cesar pusti iz službe. — Po Galiciji nahaja se več vojaških ogleduhov, ki stojé, kakor se sodi, v službi Nemcev ali pa Rusov. Naša, avstrijska vlada misli zato, da je treba nove, ostreje postave zoper nje. Če le ne pride taka že prepozno!

Vunanje države. Sv. oče León XIII. so uravnali nekaj novih škofij v Ameriki, niso pa uslišali prošnje, naj bi se zgodilo po narodnostih, ker bi to bilo v Ameriki nevarno. — Vlada v Rimu je odpravila več taciš laških šol, katere je vzdrževala Italija v tujih državah na svoje stroške. Da taciš šol ni bilo treba, za to je najboljšje znamenje, ker so imele one le malo ali pa semtertje nič otrok v pouku. — V Lizboni, glavnem mestu Portugalijske, so nastali nemiri; krivi so jih preku cuhi, ki bi radi v republiki prišli do „belega kruha“, sedaj pa, ko je vlada v rokah kralja, ne morejo do njega. — Po francoskih mestih kaže se veliko veselje, ker ljudje menijo, da je zveza med francosko republiko in ruskim carjem že gotova. Mogoče, da je nekaj resnice na taki zvezi, vendar pa vladi sami, tako v Parizu, kakor v Petrogradu, pravite, da je ni. — Belgijski kralj Leopold II. je nevarno zbolel in je že prejel tolažila sv. vere. — Angleški minister Salisbury pravi, da sedaj ni nobenega strahu, da se vname v Evropi vojska, kajti vsem državam je treba miru. — Kakor je znano je v Nemčiji prebivalstvo po največ lutrovsko, vendar pa prebiva tam tudi precej milijonov katolikov, vse eno pa nima cesar pri vladi nobenih katoliških mož, vsaj ne v višjih službah. V tem je gotovo krivica za katol. ljudstvo. — Rusija se otepa tužcev, ne samo judje, tudi Nemci se morajo izseliti, ako že nimajo ondi državljanske pravice. — Govori se, da se zaroči rumunski kraljevič s princezino iz naše cesarske rodbine. — Bolgarski knez, princ Ferdinand Koburški, biva še na Nižjem Avstrijskem in je torej le prazna govornica, da se skliče Bolgarija v kratkem za neodvisno ter da ne stoji več pod tursko oblastjo. — Turski sultan je podelil odlikovanja veleposlaniku Avstrije, baronu Calice in Francije, grofu Montebello. — Na otoku Kreta se bojijo zopet rabuke med turskimi in krščanskimi prebivalci. — Iz Afrike ni veselih glasov, kolera še ne pojmlje. — Ustaja v arabski državi

Yemen, v Aziji, je zadušena. Gorjé sedaj ustajnikom! — Republikanska vlada v Braziliji se ne zanese veliko na konsule, ki zastopajo njene pravice pri tujih državah pa niso domačini, zato jim misli dati slovo. Ali pa se ji bode bolj zanesti na domače ljudi, to še tudi ni gotovo. — V Kaliforniji, pred mestom San Joseu, je zgorelo 60.000 oralov gozda in je bilo celo mesto v nevarnosti, da ga ogenj ne vkonča.

Za poduk in kratek čas.

Kobilice selivke na Slovenskem.

Napisal J. Sattler.

(Dalje.)

Naj navedem še tu poročilo dveh samovidecev iz noveje dobe; prvo je iz preteklega stoletja; drugo iz tekočega.

„V tem trenutku gledam nekaj, česar vse žive dni nisem videl. Prikazen je ostudna. Kobilice so, prihajajoče s Poljskega. Kaj takega bi si nikdar prestavljati ne mogel. Dan je popolnoma jasen. Na jedenkrat je nastal strašen dim, kakor bi gozd gorel dve uri na dolgo. Bilo je opoludne. Ob jednem se čuje grozno šumenje v zraku, ko bi burja vihrala. Solnce je otemnelo, da si komaj deset stopinj videl pred sebe. Na milijone kobilic leti. Nikdar ne gre tako gost sneg; toliko je teh živalic. Leté vse v jedno stran; katere so pale na zemljo, požrle so hipoma do korenine vse žito. Dolgo niso ostale. Sedaj je že ob treh; ali ta prizor še vedno traja. Roj ni širok, leti pa tako nizko, da se zadeva ob hiše. Bog pomagaj deželi, kamor pridejo“.

Drugi piše: „Bilo je meseca julija leta 1826. Zimna ni še požeta, kar se raznese strahoviti glas, da se kobilice bližajo. Žal, da se je to le preveč potrdilo. Ne pretiravam, če rečem, da je solnce otemnelo zbog goste, nepregledne množice teh prišlecev. Dva dni je trajal prihod. Zimna je še stala; vsi roji so pali na njo, da bi oni žetev začeli. Mahoma so kobilice pregrizle stebila držeč se pod klasom na njih: potem so šle na druga jednako delajoč. Pustošile so tako hitro, da ženjice skoro niso imele drugega, nego prazno slamo. Od jarine jih je samo zadržala njiva v prahi; a v to so odložile jajca svoja.“

Bati se nam je torej bilo bodoče leto strašnih reči. In le preveč se je uresničil naš strah. Že meseca aprila smo zapazili, da so vse prabe, bližnje in dalnje, pokrite s črnimi živalmi, ki so požrle vso travo. Ko smo na te njive gnali živino na pašo, našla ni drugega kakor pustinjo. Pri tem pa ni samo ostalo. Kmalu se je ta množica v malih tropah bližati jela sosednemu žitu. Branili smo, kolikor smo mogli;

toda ves trud je bil brezuspešen. V kratkem so bile prahe prazne, žitno polje pa polno te golazni.

Ko bi bilo meseca majnika hladno in deževno vreme, utegnile bi pocrkati tedaj še slabotne živalice; ker je pa bilo vedno suho in toplo, žrle so lahko brez skrbi travo in žito. Ko naposled meseca junija postane hladneje in začne deževati, branilo jih je že visoko žito. Gledati smo torej morali, kako so se polagoma razvijale, ne da bi nam bilo moči jih uničiti. Ko je pa žito, seveda že jako redko, dozorevalo, zdela se jim je jarina vabljivejša. Sedaj so se začele, ker so dobile peroti, silno hitro pomikati. Požrle so ajdo, ječmen, oves in deteljo in dozdevalo se je, da jih prihaja od dne do dne več. Žalosten je bil pogled. Vse polje je bilo prazno, da se ni poznalo, kaj je ondu raslo. (Dalje prih.)

Smešnica 32. „Oče“, vpraša sodnik starčka, ki toži soseda, da ga je pretepel, „oče, ali je bil kdo poleg, ko vas je sosed tepel?“ „Se ve, da, gospod“, reče mož naglo, „se ve, da; jaz sem bil poleg“.

Razne stvari.

(Vojaške vaje.) Nj. veličanstvo svitli cesar pride dne 30. avgusta v Celje ter si ogleda dne 31. avgusta in 1. septembra vojaške vaje, ki se v tem času vrše v okolici Celja. Dne 30. avgusta pa se pokloni razna gospôda in zastopi Nj. veličanstvu v poslopji c. kr. okr. glavarstva v Celji.

(Odlikovanje.) Mil. knezoškof so imenovali č. g. Janeza Strah, župnika pri sv. Rupertu v slov. goricah, za vezilo zlate sv. maše za kn. šk. duh. svetovalca.

(V Prago) se je v ponedeljek peljalo skozi Maribor najmanj 300 Slovencev in Hrvatov, potoma pa se jim je še več jih pridružilo ter jih je prišlo v Prago blizo 400.

(Za zvonik) stolne cerkve v Mariboru se je doslej nabralo po mestu v celem 2832 gld. 80 kr. Desetkrat toliko pa še bode brž treba denarja, ako se vredi zvo ik tako, kakor se poda sedanji obliki cerkve.

(„Sloga“.) Politično društvo „Sloga“ v Ormoži je imelo v nedeljo letni občni zbor in je izreklo svoje obžalovanje nad tem, da se pripravate dve slov. stranki na Kranjskem in to na največje veselje liberalcev in nemškutarjev.

(„Südmark“.) Vodstvo tega društva razglaš, da je pri Vidmu blizo Brežic čvetero, pri Šentilji v slov. goricah in pri Mariboru pa več kmetij na prodajo ter vabi Nemce, naj jih kupijo, „da ne pridejo Slovincem v roke“. Ne verjamemo, da gre kateri nemški posestnik na te limanice.

(Podružnica) šulvereina v Muti napravi v soboto dne 15. avgusta veselico na prostem, naj se nemški duh vtrdi v sreci ljudstva, ker je bojda v nevarnosti, da mu ne uteče. Najbrž čuti „nemških duh“, da ne biva na domačih tleh, dokler je v Muti ob slov. Dravi.

(Odpoved.) Gosp. Anton Brumen, doslej pristav c. kr. okr. sodnije v Slov. Bistrici, se je odpovedal državnih službi ter se naseli v Celji, da se pripravi za odvetništvo.

(Zaprli) so štacuno Antona Massatiya, srebnicarja v Mariboru. G. Massati je ud trgovske kamore v Gradci in je bil doslej iskren — Nemeec, ud društva „Südmark“.

(V Laškem trgu) se je osnovalo društvo za olupšanje trga. Da si trg hoče veljati za nemško gnjezdo, vendar se to društvo ne brani niti slovenskih niti hrvaških grošev.

(Naravno vino.) Nek Karol Dömei iz Budapešta ponuja koroškim krómarmem neko zmes, ki je, kakor pravi, iz grozdja, ter zatrjuje, da se napravi iz nje in — vode čisto naravno vino. No, ta pa zna več, kakor hruške peči.

(Belo bandero) je plapolalo te dni iznad c. kr. okr. sodnije v Slov. Gradci ter je bilo znamenje, da ni ondi nikogar pod ključem. Tega že bojda od leta 1848 ni bilo.

(Kje je?) Neko Ano Vrečar, doma v Št. Rupertu nad Laškim trgov, je obsodila c. kr. sodnija na več časa zavoljo tatvine v ječo, ali brzónoga ženska jo je na to popihala, ne da bi povedala, kam.

(Zblaznelo) je pretekli teden v Mariboru čvetero ljudi in so jih troje odpeljali v Gradec na preiskovanje.

(Redarji) so v Mariboru v meseci juliji 103 ljudi zaprli, med njimi 39 žensk. Nekaj so jih po „šubu“ poslali domov, druge pa so izročili sodniji ali bolnišnici.

(Požarna bramba) v Cirkovicah je kot prostovoljno društvo prenehalo.

(Strela.) V petek, dne 24. julija je udarila strela v gospodarsko poslopje J. Zdravca v Središči ter mu je zgorelo tudi žito in krma.

(Za družbo vednega češččenja) so podarile naslednje župnije: sv. Peter v Savinjski dolini 18 fl. 38 kr., Devica Marija v Puščavi 2 fl., sv. Jurij na Ščavnici 12 fl. 60 kr., Reichenburg 19 fl. 33 kr., Zgornja Ponikva 2 fl. 12 kr., Slivnica pri Celji 10 fl., Trbovlje 17 fl. 74 kr., sv. Martin v Rožni dolini 15 fl. 57 kr., Cirkovce 21 fl., Rogatec 12 fl. 80 kr., Polzela 5 fl., sv. Tomaž 12 fl., Skomarje 3 fl., Teharje 4 fl. 20 kr., sv. Ilij v Slov. gor. 16 fl. 80 kr., Slov. Bistrica 16 fl., sv. Venčesl 12 fl., sv. Ožbalt pri Dravi 2 fl., Konjice 17 fl., Žreče 1 fl. 18 kr., Žavec 27 fl., Ljutomer 18 fl. 25 kr., Dobova 15 fl., Polenšak 20 fl., cerkev sv. Alojzija v Mariboru 7 fl.